

Kloster, -31 jan 2005

Dit is een vastlegging van mijn gedachten vanaf de voet van de Toverberg. We arriveerden hier 's avonds 31 januari. De eerste vijf dagen wedijverde de weersgesteldheid in Kloster met de besneeuwde landschappen en blauwe luchten op de ansichtkaarten alhier. Op de 2e dag viel er 10 cm sneeuw, die de vele gele plekken hondenspis in de sneeuw weer heeft bedekt. Dit is het antwoord op de vraag die jullie gesteld zouden kunnen hebben: „Où est l'urine des chiens d'hier?“ Ik paraphraseer met dit antwoord de lastiger

Vraag van François Villon: „Où est le meige
d'autan?" Waar is de meeuw van verleden
jaar gebleven?

Straks zal ik mij afvragen waar de schilder-
ijen uit de Nederlandse musea zijn gebleven,
die aan de erven Goudstikker zijn overhandigd?

Ik acht mijzelf incompetent om een oordeel
over de al of niet teruggave van 267 top-
stukken uit te spreken. Ik ken het dossier
niet. Ik zou het wel billijk vinden als
volgend jaar de museumjaarkaart goed-
koper wordt vanwege „less value for money."

Hier genieten we van het Zwitserleven gevoel.
Op de Zwitserse bibelebouse berg drinken
we Zwitserse bibelebouse wijn en eten we
hem bibelebouse yoghurt en kaas en
hem bibelebouse salatteller natuurlijk.

Mijn (de schrijver) wintersport bestaat uit
lezen en brieven schrijven op hoog (1250m)
niveau en wandelen. Vera heeft op de
Madrisa nog een middag op Schneeschuhe
door tief Schnee gelopen. Er voor zorgend
dat mijn gedachten niet zwaarder gaan wegen
dan 20 gram, blindelig ik mijn kattebalen